

Sosnowiec, 18.07.2016 r.

Prof. dr hab. Jerzy Żaba
Katedra Geologii Podstawowej
Wydział nauk o Ziemi
Uniwersytet Śląski

Recenzja
osiągnięć naukowych oraz aktywności naukowej
dr. hab. inż. Marka Wendorffa w związku z postępowaniem o nadanie
tytułu naukowego profesora

Ocena dorobku naukowego i aktywności naukowej dr. hab. inż. Marka Wendorffa została wykonana na prośbę Pana Dziekana Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, prof. dr. hab. inż. Adama Piestrzyńskiego, w związku z postępowaniem o nadanie tytułu naukowego profesora.

Informacje wstępne

Dr hab. inż. Marek Wendorff, urodzony 12 lipca 1946 roku w Krakowie, ukończył studia geologiczne na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie w 1972 roku, przedstawiając pracę magisterską pt. *„Geologia granitu karkonoskiego w rejonie Szklarskiej Poręby i jego rola jako źródła skalenia”*, opracowaną pod kierunkiem doc. dr. hab. inż. Jacka Rutkowskiego. Po studiach przez 12 lat (1972 – 1984) pracował w Instytucie Nauk Geologicznych Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie w 1979 roku uzyskał stopień doktora nauk przyrodniczych na podstawie przedłożonej rozprawy doktorskiej pod tytułem: *„Ilościowa analiza sedymentacji warstw krośnieńskich między Wisłokiem a Sanem”*, której promotorem był prof. dr hab. inż. Rafał Unrug, a recenzentami – prof. dr hab. Stanisław Dżułyński i doc. dr hab. Andrzej Radomski.

W roku 1984 Kandydat podjął pracę w Afryce, gdzie spędził 26 lat. Początkowo przez 6 lat (1984-1990) pracował w Zambii na Wydziale Geologii Uniwersytetu Zambijskiego w Lusace, a następnie przez następnych 20 lat (1990-2010) na Wydziale Geologii Uniwersytetu Botswańskiego w Gaborone. Na obu tych uczelniach był zatrudniony na stanowiskach profesora oraz pełnił funkcje kierownika Katedry Geologii. W tym też okresie, w 2008 roku, uzyskał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień naukowy doktora habilitowanego nauk o Ziemi w zakresie geologii na podstawie rozprawy pt. *„Megabrekcje orogenu lufiliańskiego (the Lufilian Belt, neoproterozoik – dolny paleozoik Zambii i Dem. Rep. Kongo): geneza sedymentacyjna i jej implikacje dla stratygrafii, tektoniki i ewolucji basenów”*, której recenzentami byli profesorowie: Ryszard Marcinowski, Tadeusz Peryt, Andrzej Ślącza i Andrzej Żelaźniewicz.

Od roku 2010 do dziś dr hab. inż. Marek Wendorff pracuje na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, czyli na Uczelni, którą niegdyś ukończył. Aktualnie jest tam zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego AGH.

Dnia 11 stycznia 2016 roku dr hab. inż. Marek Wendorff zwrócił się do Dziekana Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej, prof. dr. hab. inż. Adama Piestrzyńskiego, z prośbą o zainicjowanie procedury zmierzającej do nadania Mu tytułu profesora.

Dorobek naukowy

Dorobek naukowy dr. hab. inż. Marka Wendorffa jest pokaźny i wyjątkowo zróżnicowany, szczególnie pod względem terytorialnym. Obejmuje 125 publikacji, z których 73 ukazały się przed, natomiast 52. – po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego. Należy zaznaczyć, że dorobek ten nie wykazuje po habilitacji ilościowej dynamiki wzrostowej, lecz – co jest znacznie bardziej istotne – wykazuje wyraźną progresję jakościową; jest bez wątpienia wartościowy i znaczący, upowszechniany w obiegu międzynarodowym m.in. w wysoko cenionych czasopismach znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports* (tzw. „lista filadelfijska”) oraz w rozdziałach monografii o światowym zasięgu. Na publikacyjny dorobek naukowy Kandydata składają się: 44 oryginalne prace twórcze (30 spośród nich ukazało się przed habilitacją, natomiast 14 po habilitacji) oraz 77 abstrakty, doniesienia i krótkie komunikaty konferencyjne (39 z nich ukazało się przed habilitacją, natomiast 38 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego, co wskazuje na stały poziom aktywności naukowej w tym zakresie). Należy podkreślić, że aż 61 publikacji Kandydata ma charakter autorski (jest On ich jedynym autorem), co stanowi niemal połowę Jego dorobku. Jest to wynik bardzo rzadko spotykany, wskazujący na wyjątkową samodzielność Kandydata w prowadzeniu i tworzeniu prac naukowych. Również w wielu pozostałych, współautorskich pracach, jest On pierwszym autorem, co niezbitie ukazuje Jego wiodącą rolę w ich powstawaniu. Wskazuje to bez wątpienia na bardzo wysoką pozycję Kandydata w dziedzinach, którymi się zajmuje.

W dorobku naukowym dr. hab. inż. Marka Wendorffa znajduje się kilkanaście publikacji umieszczonych na liście A MNiSW, które ukazały się w czasopismach z listy filadelfijskiej. Są to w większości publikacje autorskie bądź współautorskie, w których dr hab. inż. Marek Wendorff jest pierwszym albo drugim autorem. Wskazuje to jednoznacznie, że prezentowane wyniki stanowią przeważnie wyłączny dorobek Kandydata bądź, że należy On do liderów zespołów badawczych, wnosząc znaczny wkład w powstanie poszczególnych artykułów. Prace te zostały opublikowane m.in. w następujących znanych i cenionych międzynarodowych czasopismach: *Geodynamica Acta*, *Precambrian Research*, *International Journal of Earth Sciences (Geologische Rundschau)*, *South African Journal of Geology*, *Geology, Geophysics & Environment*, *Mineral Resources Management*, *Journal of African*

Eartch Sciences, Geological Magazine, Gondwana Research oraz *Journal of Sedimentary Petrology*.

W dorobku naukowym dr. hab. inż. Marka Wendorffa znajdują się też liczne wartościowe artykuły z listy B MNiSW oraz prace w innych czasopismach (często regionalnych) nie ujętych na liście B MNiSW. Należy zaznaczyć, część oryginalnych, znaczących artykułów Kandydata ukazało się w cenionych „światowych” czasopismach naukowych jeszcze przed ich wejściem na listę A.

Dorobek dr. hab. inż. Marka Wendorffa uzupełniają rozdziały w kilkunastu - przeważnie zagranicznych - publikacjach o charakterze monograficznym, cztery podręczniki i skrypty, kilkanaście publikowanych raportów z międzynarodowych projektów badawczych oraz liczne autorskie materiały kartograficzne. Uzupełnieniem praktycznym tego dorobku jest kilkadziesiąt nie opublikowanych opracowań i ekspertyz dla przemysłu, stanowiących przykład praktycznego wykorzystania i zastosowania przez Kandydata wyników badań podstawowych, a w szczególności jego szerokiej wiedzy i doświadczenia.

Aktywność naukowa dr. hab. inż. Marka Wendorffa koncentruje się przede wszystkim na zagadnieniach związanych z różnymi aspektami sedymentacji osadów detrytyczno-teryogenicznych. Jego zainteresowania powiązane z tą tematyką obejmują również problemy ewolucji basenów sedymentacyjnych, a w szczególności relacji pomiędzy procesami tektonicznymi a sedymentacją, z uwzględnieniem zagadnień litostratygraficznych i tektonostratygraficznych badanych regionów.

W okresie przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego działalność dr. hab. inż. Marka Wendorffa skupiała się początkowo na problematyce dotyczącej sekwencji turbidytowych Karpat zewnętrznych. Badania te zakończyły się dużym sukcesem, gdyż Kandydat jako pierwszy z geologów karpaccich udokumentował asocjacje facjalne i litosomy turbidytowych stożków głębokomorskich. Zainteresowania tą tematyką Kandydat przejawiał już w czasach studenckich, zajmując się w ramach działalności Koła Naukowego Geologów AGH, m.in. analizą litologiczną sukcesji fliszowych oraz cechami sedymentacji turbidytów i ich genezą, a także cechami wapieni na obszarze Jury Krakowsko-Częstochowskiej. Właśnie w ramach działalności studenckiego koła naukowego, razem z Markiem Cieszkowskim, opracował On jedną z wycieczek mineralogicznych po okolicach Krzeszowic, która ukazała się w 1978 roku w pierwszym tego typu w naszym Kraju *Przewodniku Mineralogicznym po Polsce* pod redakcją naukową Ryszarda Kryzy.

Po doktoracie zainteresowania Kandydata objęły także osady lądowe i płytkomorskie na Spitsbergenie. Efektem prowadzonych tam badań kartograficznych – oprócz mapy wydanej przez Norsk Polar Institutt – było m.in. wykazanie ewolucji sukcesji karbonu od systemu rzek roztokowych po meandrujące, stwierdzenie facji sugerujących istnienie sukcesji wieku trias – jura (a nawet kreda) oraz zidentyfikowanie generacji uskoków wraz ze szczegółowym określeniem ich kinematycznego charakteru.

W okresie badań naukowych realizowanych w Zambii i Kongo, dr hab. inż. Marek Wendorff zainicjował i prowadził dwa projekty IGCP w ramach programu UNESCO. Ich celem było zbadanie i poznanie różnych aspektów orogenów neoproterozoicznych w centralnej i południowo-zachodniej Afryce. Badania te przyczyniły się bezsprzecznie do znacznego pogłębienia wiedzy dotyczącej analizowanych sukcesji skalnych na tych obszarach, a także zaowocowały próbą porównania ich z odpowiednikami w Ameryce Południowej. Osobiste zainteresowania kandydata skupiły się na problemach dotyczących ewolucji serii osadowej sekwencji Karoo oraz sedymentacji i stratygrafii neoproterozoicznej sukcesji katangijskiej budującej regionalną strukturę pasma orogenicznego (Lufilian Belt/Lufilian Arc) na pograniczu Demokratycznej Republiki Kongo (dawniej Zair) i Zambii. Dalsze badania prowadzone przez dr. hab. inż. Marka Wendorffa – poza kontynuacją i rozszerzeniem dotychczasowych prac nad seriami neoproterozoicznymi oraz sukcesją Karoo – objęły utwory młodej pokrywy osadowej pustyni Kalahari, a także skały wulkaniczne NW Botswany. Kandydat prowadził też m.in. badania geochronologiczne oraz analizy tektoniczne dotyczące superkontynentu Rodinii. Niekwestionowanym sukcesem badawczym kandydata w tym okresie było udokumentowanie charakteru syntektonicznych, gruboklastycznych kompleksów neoproterozoicznego, lufiliańskiego pasma orogenicznego. Dr hab. inż. Marek Wendorff udowodnił, że utwory uważane dotychczas za brekcje tektoniczne, mają w istocie genezę sedymentacyjną, bowiem obecność struktur o charakterze olistostrom dobrze odzwierciedla tektoniczną ewolucję tego obszaru. Kandydat wykazał, że badane serie skalne ujawniają – wcześniej nieznaną – dwie fazy ryftowania oraz dwie główne fazy orogenezy połączone z dwuetapową ewolucją basenu przedgórskiego. Wyniki tych badań mają też znaczenie utylitarne, gdyż mogą znaleźć zastosowanie przy poszukiwaniu przejawów okruszczenia miedzią i kobaltem.

W okresie po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego dr hab. inż. Marek Wendorff kontynuował liczne wątki badań prowadzonych już wcześniej na terenie Afryki Centralnej oraz Karpat zewnętrznych, a także podjął nowe wyzwania badawcze zarówno na obszarze Afryki, jak i Polski. Do ważnych osiągnięć i sukcesów naukowych Kandydata należą m.in.: 1 – wykazanie – w efekcie badań neoproterozoicznej sedymentacji glacialnej na obszarze Lufilian Belt/ Arc – asymetrii basenu ryftowego i zróżnicowania topograficznego stref źródłowych oraz odkrycie i wyjaśnienie wielu wcześniej nieznanymi relacji facjalnych, 2 – dostarczenie argumentów pozwalających na podważenie istotnych elementów globalnego modelu neoproterozoicznej Ziemi Śnieżki, 3 – uszczegółowienie wyników prowadzonych przez siebie badań olistostrom w basenie przedgórskim orogenu lufiliańskiego wraz z ich interpretacją uwzględniającą implikacje tektonostratygraficzne, 4 – zrekonstruowanie, w ramach badań deltowych kompleksów nadgrupy Karoo w południowej Botswanie, dwóch stref źródłowych zaopatrujących dwie niezależnie formowane delty, 5 – wskazanie cech składu mineralnego i charakterystyk geochemicznych, mogących służyć jako kryteria litostratygraficznego podziału sukcesji, 6 – poznanie sekwencji wypełnienia krateru meteorytowego w regionie Kalahari, 7

– datowanie i określenie proveniencji osadów oraz przeprowadzenie regionalnej korelacji sekwencji grupy Tsodilo Hills, odsłaniającej się w NW Bostwanie w obrębie orogenu Damara, 8 – odkrycie na obszarze Kalahari - w efekcie przeprowadzonych badań litostratygraficznych, sedymentologicznych, mineralogicznych i geochemicznych – okruszczenia platynowcami.

Natomiast badania sedymentologiczne dotyczące analizy olistostrom wykonane w Karpatach zewnętrznych, przyniosły liczne nowe wyniki dzięki uwzględnieniu porównawczej analizy z olistostromami orogenu lufiliańskiego w Afryce. Kandydat podjął też analizę sedymentologiczną warstw cergowskich, która wykazała wcześniej nie znane relacje facjalne i wiekowe, systemy rozprowadzania osadów spływów grawitacyjnych, typy skał występujące w obecnie wynurzonej erodowanej strefie źródłowej oraz procesy diagenetyczne, które doprowadziły do wykształcenia się cech fizycznych piaskowców cergowskich.

Aktualnie dr hab. inż. Marek Wendorff uczestniczy w projekcie „*Opracowanie map zasięgu, biostratygrafia utworów dolnego paleozoiku oraz analiza ewolucji tektonicznej przykrawędziowej strefy platformy wschodnioeuropejskiej dla oceny rozmieszczenia niekonwencjonalnych złóż węglowodorów*” realizowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju w ramach programu Blue Gas – Polski Gaz łupkowy. Pracuje też wraz z doktorantami i magistrantami nad wybranymi problemami sedymentacji serii fliszowych polskich Karpat zewnętrznych, a zwłaszcza nad szczegółową analizą struktury wybranych olistostrom oraz zróżnicowaniem mechanizmów transportu i depozycji osadów grawitacyjnych spływów masowych. Kontynuuje także prace nad materiałami terenowymi i próbkami z sekwencji Karoo oraz z obszaru neoproterozoicznego orogenu z terenów Botswany i Zambii.

Należy podkreślić, że wiele prac autorstwa lub współautorstwa dr. hab. inż. Marka Wendorffa cieszy się dużym zainteresowaniem na arenie międzynarodowej. Dobitnie świadczy o tym liczba powołań na te publikacje, które były cytowane 168 razy (bez autocytowań) według danych Web of Science. Obliczony na podstawie 21 artykułów Indeks Hircha wynosi 9. Wyniki te umieszczają dr. hab. inż. Marka Wendorffa w gronie częściowo cytowanych polskich geologów.

Podsumowując, uważam, że dorobek naukowy dr. hab. inż. Marka Wendorffa jest pokaźny i znaczący w skali międzynarodowej. Uzyskane wyniki zostały oparte na badaniach prowadzonych na imponująco rozległych obszarach, zróżnicowanych pod względem budowy geologicznej oraz wieku sekwencji skalnych. Dorobek Kandydata zarówno pod względem merytorycznym, jak i ilościowym, a także z uwagi na duże znaczenie i zainteresowanie jakie wzbudza na arenie międzynarodowej, w pełni uzasadnia jego staranie o nadanie tytułu naukowego profesora. Należy podkreślić, że Kandydat jest nieustannie bardzo aktywny naukowo, kontynuując wcześniej podjęte wątki oraz podejmując liczne, nowe naukowe wyzwania. Kandydat jest naukowcem o międzynarodowej renomie, z wyjątkowo bogatymi doświadczeniami zdobytymi w wielu różnych rejonach świata.

Aktywność naukowa

Dr hab. inż. Marek Wendorff wykazuje ponadprzeciętną aktywność w upowszechnianiu wyników swoich badań na forum krajowym i przede wszystkim międzynarodowym. Brał aktywny udział w około 100. konferencjach i kongresach naukowych, z czego blisko 20 miało status wystąpień (referatów, wykładów) na zaproszenie. W wielu z nich Kandydat pełnił funkcję konwenora sesji tematycznych oraz był zapraszany jako keynote speaker. Niemal wszystkie zapraszone wykłady miały miejsce na konferencjach zagranicznych m.in. w: Holandii, Republice Czeskiej, we Włoszech, USA, Kanadzie, Brazylii, Japonii, RPA, Botswanie i Zambii.

Po habilitacji dr hab. inż. Marek Wendorff miał 40 wystąpień na kongresach i konferencjach naukowych, w tym, aż 35 na konferencjach międzynarodowych m.in. w takich krajach jak: Grecja, Włochy, Austria, Norwegia, Wielka Brytania, Republika Czeska, Szwajcaria, Polska, a także USA, Kanada, Bразylia, Japonia, RPA, Botswana, Namibia i Zambia. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że połowa tych referatów stanowiła wystąpienia osobiste kandydata. Większość prezentowanych na konferencjach zagadnień ukazała się m.in. w formie abstraktów i krótkich doniesień konferencyjnych.

Dr hab. inż. Marek Wendorff brał udział w realizacji kilkunastu projektów badawczych, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, finansowanych m.in. przez MNiSW, Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, International Association of Sedimentologists (Postgraduate Grant), Gerald M. Friedman Fund (Assistance Grant SEPM), Discovery Metals Ltd, University Botswana oraz IGCP (UNESCO & IGCP). Kandydat wykazał się, poza doskonałym przygotowaniem merytorycznym oraz bezsprzecznym zmysłem organizacyjnym, także wielką umiejętnością współpracy i kierowania wielkimi międzynarodowymi zespołami specjalistów z całego świata. Szczególnym osiągnięciem było zainicjowanie i prowadzenie dwóch prestiżowych, międzynarodowych projektów IGCP (nr 302: *The structure and Metallogenesis of Central African Late Proterozoic Belts* oraz nr 419: *Foreland basins of the Neoproterozoic belts in Central-to-Southern Africa and South America: geotectonic evolution and mineral resources*, w latach 1986-1997) w ramach UNESCO i IUGS (International Geological Correlation Programme), obejmujących ogromne obszary Zambii i Kongo, a także Namibii i Botswany. Wyniki tych projektów były wielokrotnie prezentowane na licznych zagranicznych konferencjach i kongresach oraz publikowane w czasopiśmie cieszącym się niekwestionowanym, międzynarodowym uznaniem. O szczególnej umiejętności i predyspozycjach kierowania zespołami badawczymi dobitnie świadczy też Projekt R547: *Paleozoic sedimentation in W and S Botswana*, realizowany i finansowany przez University of Botswana, którego dr hab. inż. Marek Wendorff był inicjatorem i kierownikiem.

Aktywność naukowa dr. hab. inż. Marka Wendorffa obejmuje także Jego udział: 1 – w pracach redakcyjnych międzynarodowych wydawnictw o charakterze książkowym, 2 – w zespołach konkursowych (zarówno krajowych, jak i zagranicznych), 3 – w opracowaniach wykonywanych na zamówienie międzynarodowych instytucji publicznych i przedsiębiorstw,

4 – w ocenie projektów międzynarodowych, 5 – w międzynarodowych zespołach eksperckich, 6 – w recenzowaniu prac publikowanych w czasopiśmie międzynarodowych mających współczynnik wpływu *impact factor*, 7 – w dużych międzynarodowych zespołach badawczych, oraz 8 – w organizacji krajowych i międzynarodowych konferencji.

Na szczególne podkreślenie zasługuje nadzwyczaj bogata i intensywna współpraca naukowa Kandydata realizowana w wymiarze krajowym i międzynarodowym. Są to – poza wyżej wymienionymi – także liczne staże, stypendia, konsultacje, kursy, warsztaty oraz prowadzone w ramach współpracy międzynarodowej badania geologiczne min. we Włoszech, Szkocji, Holandii, Belgii, Szwajcarii, a także w Botswanie, Zambii, Namibii, RPA i Demokratycznej Republice Konga.

Podsumowując, uważam aktywność naukową dr. hab. inż. Marka Wendorffa za ponadprzeciętnie bogatą, wielowątkową i znaczącą, a także wyróżniającą się, szczególnie w zakresie wyjątkowo intensywnej, pożytecznej i bardzo szeroko zakrojonej współpracy międzynarodowej.

Dorobek dydaktyczny

Dorobek dydaktyczny dr. hab. inż. Marka Wendorffa jest wyjątkowo bogaty i zróżnicowany. Składają się na niego wykłady i seminaria prowadzone na kilku uczelniach wyższych zarówno w Polsce, jak i za granicami Naszego Kraju. Liczne i zróżnicowane zajęcia dydaktyczne prowadził/prowadzi On z bardzo ważnych przedmiotów geologicznych, co świadczy nie tylko o Jego dużej wiedzy i doświadczeniu, ale też o ponadprzeciętnych zdolnościach i umiejętnościach dydaktycznych. Podczas pracy na Uniwersytecie Jagiellońskim prowadził On seminaria, wykłady, oraz ćwiczenia kameralne i terenowe z takich podstawowych przedmiotów jak: *Geologia dynamiczna, Sedymentologia, Geologia regionalna, Kartografia geologiczna* oraz *Analiza basenów*. Sprawował też opiekę nad kilkunastoma magistrantami. Wykłady i ćwiczenia obejmujące podstawowe przedmioty geologiczne prowadził także w języku angielskim podczas wieloletniej pracy na University of Zambia oraz University of Botswana; były to m.in.: *Sedimentology, Stratigraphy and Palaeontology, Sedimentary Petrology, Photogeology, Field Geology and Mapping, Regional Geology, Historical and Economic Geology of Southern Africa* oraz *Geology of Botswana*. W tym okresie sprawował opiekę nad kilkudziesięcioma projektami prac dyplomowych.

Aktualnie, podczas pracy na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, prowadzi – w większości w języku angielskim – kilkanaście wykładów obejmujących zarówno podstawowe zagadnienia, jak i aktualne problemy z różnych dziedzin geologii. Słuchaczami części wykładów Kandydata (sedymentologii oraz stratygrafii i petrologii skał osadowych) są studenci międzynarodowi uczestniczący w programie „*UNESCO/Poland Co-sponsored Fellowships Programme in Engineering*”. Dr hab. inż. Marek Wendorff współprowadzi też, w ramach współpracy między AGH i Uniwersytetem Botswańskim, prace i praktyki terenowe na

obszarze Botswany. Jego aktywność dydaktyczna obejmuje też cykle wykładów z geologii regionalnej świata, realizowane na kursach podyplomowych organizowanych przez KGHM.

Dr hab. inż. Marek Wendorff jest promotorem w jednym przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia doktora, a także jest promotorem oraz opiekunem w dwóch dalszych przewodach doktorskich. Ponadto był recenzentem w czterech przewodach doktorskich oraz w dwóch postępowaniach związanych z pozycją Associate Professor na University of Zambia. Jest też pomysłodawcą i autorem czterech podręczników (o charakterze kursów, materiałów warsztatowych) opublikowanych w języku angielskim w Botswanie.

Podsumowując, uważam, że dorobek dydaktyczny dr. hab. inż. Marka Wendorffa, jest ponadprzeciętnie bogaty i ważki. Jest nauczycielem akademickim o wyjątkowo szerokiej wiedzy geologicznej i wielkim doświadczeniu zdobytym na arenie międzynarodowej. Sukcesy na tym polu zawdzięcza też ponadprzeciętnym zdolnościom i umiejętnościom dydaktycznym. Kandydat posiada także dar gromadzenia wokół siebie zdolnych, młodych naukowców i tworzenia własnej szkoły badawczej.

Dorobek organizacyjny

Dr hab. inż. Marek Wendorff wykazuje ponadprzeciętną aktywność organizacyjną w ramach współpracy z otoczeniem naukowym i gospodarczym. Efektem krajowej i międzynarodowej współpracy na tym polu, jest 18 ekspertyz oraz konsultacji wykonanych dla różnych jednostek przemysłowych i badawczych w Polsce, Botswanie, RPA, Namibii, Zambii oraz kursy (w Botswanie) prowadzone na zamówienie przemysłu. Kandydat jest cenionym recenzentem wielu wydawnictw oraz czasopism krajowych i zagranicznych (m.in.: *Journal of African Earth Sciences, Tectonophysics, Journal of Geology, Exploration & Mining Geology, Nature Geology, South African Journal of Geology, Journal of Asian Earth Sciences, Mineralium Deposita*), a także licznych materiałów konferencyjnych i projektów badawczych zarówno krajowych (m.in. NCN), jak i zagranicznych (np. NRF-RPA, AU & SADC). Był organizatorem bądź współorganizatorem, a także przewodniczącym lub członkiem komitetów organizacyjnych 12. zagranicznych konferencji, w tym wielu w ramach projektów UNESCO – IGCP, a także brał udział w kilkunastu zagranicznych warsztatach m.in. w Botswanie, Namibii, RPA, Demokratycznej Republice Konga, Hiszpanii oraz we Włoszech. Był też współredaktorem kilku zagranicznych wydawnictw książkowych.

Na szczególną uwagę zasługuje działalność dr. hab. inż. Marka Wendorffa w programie UNESCO: *Geological Heritage*." Między innymi dzięki Jego staraniom obszar Tsodilo Hills w Botswanie został wpisany na listę UNESCO jako obiekt World Heritage. Od 2000 roku aktywnie działa jako członek komisji ekspertów UNESCO do spraw zabytków przyrody nieożywionej (UNESCO *Geoparks & Geosites*) i obiektów „*Geological World Heritage*” (Rio de Janeiro, 2000).

Dr hab. inż. Marek Wendorff od 1972 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Geologicznego, a od 1985 – International Association of Sedimentologists (w latach 1995-1998 był korespondentem tej organizacji). w latach 1990-2010 był członkiem Botswana Geoscientists Association (w latach 1995-1996 pełnił funkcję jej Członka Zarządu), a w latach 1991-2012 – Geological Society of Africa. Na AGH, gdzie obecnie pracuje, pełni funkcję koordynatora Rektora do spraw współpracy z Botswaną, Namibią i Zambią. Jest też twórcą kilku projektów dla studentów zagranicznych w ramach UNESCO/Poland Co-sponsored Fellowships Programme in Engineering. Był czterokrotnie członkiem komisji w przewodach doktorskich. Bardzo wiele odpowiedzialnych i zaszczytnych funkcji pełnił także podczas pracy na University of Zambia oraz University of Botswana.

Podsumowując, uważam, że dorobek organizacyjny dr. hab. inż. Marka Wendorffa jest bardzo bogaty i znaczący, szczególnie w wymiarze międzynarodowym, a także bez wątplenia wyjątkowo pożyteczny.

Wniosek końcowy

Na podstawie oceny całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego doktora habilitowanego i inżyniera Marka Wendorffa, uważam, że podjęcie postępowania w sprawie nadania Mu tytułu naukowego profesora w zakresie nauk o Ziemi jest w pełni uzasadnione. Na szczególne podkreślenie zasługuje wyjątkowo pożyteczna i ważka aktywność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna Kandydata na arenie międzynarodowej. Dorobek dr. hab. inż. Marka Wendorffa spełnia wszelkie kryteria stawiane kandydatom do tytułu profesora i jest całkowicie zgodny z wymogami obowiązującej Ustawy o Tytule i Stopniach Naukowych.

Jerzy Jaba.